

Sokari Douglas Camp

Sokari Douglas Camp (1958, Buguma, Nigeria) gebruikt voor haar sculpturen olievatenstaal met hetzelfde gemak waarmee een schilder zich in verf uitdrukt. Douglas Camp verbeeldt mensfiguren in poses die ze leende van beroemde schilderijen uit de westerse kunstgeschiedenis aannemen. Maar hun herkomst is ontegenzeggelijk Nigeriaans, hun hoofddoeken zijn Nigeriaans, hun kleding is West-Afrikaans. Zo benadrukt de kunstenaar de trots van hen die afstammen van voorouders die zochten onder het juk van slavernij, met een kleurenrijkdom afgeleid van kleding en textiel. Staal is hard en koud. Maar in de handen van Douglas Camp verandert het metaal in een menselijke, levendige en kleurrijke materie. Geboren in de Niger Delta in Nigeria, groeide ze op in een land waar vervuiling, machtsmisbruik en oliewinning hand in hand gaan. Haar materiaalgebruik is daar een constant commentaar op. Douglas Camp is gefascineerd door uitwisseling tussen verschillende culturen. Ze voert in haar werk een conversatie met elementen uit de Kalabari cultuur waarin ze opgroeide. Die ervaart ze soms als veelzeggender dan de Engelse cultuur, waar ze, wonend en werkend in Londen, ook toe behoort.

Ze baseerde zich bijvoorbeeld op een achttiende-eeuwse prent van William Blake, van drie vrouwengestalten. Ze symboliseren drie werelddelen: Europa staat in het middelpunt van de belangstelling. Het eurocentrisme van de achttiende-eeuwse allegorie, verandert in de handen van Douglas Camp in een nieuw verhaal: Europa is moe, afhankelijk van haar kompanen, die haar overeind houden. Douglas Camp hulde de figuren in Nigeriaanse kledij met patronen die op bruiloften worden gedragen. Voor de figuur van Europa reserveerde ze heel toepasselijk een abstract, Mondriaanesk patroon. De kunstenaar reflecteert met haar eigen werk op macht, maar ook op hoe die in de westerse kunstgeschiedenis verbeeld wordt.

In 2010 werd haar bronzen sculptuur 'First Man' geplaatst in Southwark, Londen. Oorspronkelijk had ze het beeld van een trotse, zwarte man ontworpen als slavernijmonument voor Hyde Park, maar een andere kunstenaar won de opdracht. Maar in Southwark, legde ze aan tijdschrift Artforum uit, is haar beeld op zijn plaats, vanwege de grote Afrikaanse gemeenschap die er woont. Met het beeld wilde ze een gevoel van trots creëren. Deze 'First Man' is een voorloper van het monument ter herdenking van de afschaffing van de slavernij 'All the world is now richer' dat in 2012 in het Engelse parlement werd tentoongesteld en vervolgens langs een aantal locaties in Engeland reisde. Uit staal laste ze zes mensfiguren, die kracht, moed en waardigheid uitstralen. Met die figuren, onder wie een vrouw uit Sierra Leone in een negentiende-eeuws creools gewaad en een eigentijdse jongeman in T-shirt, wilde ze tonen hoe het lijden van mensen in slavernij ten grondslag ligt aan het sociaal en economisch welvaren van het westen. Woorden zijn daarbij minstens zo belangrijk. Uitgangspunt voor het werk was de uitspraak van de Amerikaan William Prescott in 1937: "They will remember that we were sold but they won't remember that we were strong. They will remember that we were bought, but not that we were brave."

Douglas Camp studeerde eind jaren zeventig aan de College of Arts and Crafts in Oakland, in Amerika, om haar opleiding te vervolgen aan de toenmalige Central School of Arts and Design in Londen, Engeland. Haar master haalde ze aan de Royal Academy of Arts, ook in Londen. Ze exposeert in Engeland en ver daarbuiten, in vooraanstaande musea. Ze werd geridderd in 2006. In 2017 nam ze deel aan de Biënnale van Venetië. Regelmatig wordt haar werk getoond in de openbare ruimte. Haar werk is opgenomen in een aantal beeldencollecties, onder meer in Yorkshire Sculpture Park.